

Mychajlo Illjenko je významnou osobností ukrajinské kultury: je filmovým režisérem, scenáristou, spisovatelem, hercem, děkanem filmové akademie v Kyjevě (), zástupcem předsedy Spolku kinematografů Ukrajiny, dopisujícím členem Akademie umění Ukrajiny. A také jako hlavní pořadatel filmového festivalu „Noc dokořán“ („“) pro mladé ukrajinské kinematografy se snaží o obnovu upadajícího ukrajinského filmového umění. M. Illjenko je autorem významných a na různých mezinárodních kinofestivalech mnohokrát oceněných filmových děl: „Fučzou“ („“) 1993; „Trasa č.7“ („“) 1997.

Otázka bytí Ukrajiny a ukrajinství jakožto pocitu sounáležitosti ke svým etnickým kořenům, a také stavu duše Ukrajince je dodnes velmi problematická a naléhavá. Vzhledem k historickým peripetiím, kterými prošel vývoj Ukrajiny od hluboké minulosti až do dnešních dnů se není ani čemu divit. Ukrajina i nadále zůstává jakousi hraniční, pomezí oblastí mezi světem Východu a Západu, Severu a Jihu, mezi minulostí a budoucností – a takto se tato osudová křižovatka odráží nejen v její zeměpisné poloze, ale především také v povědomí jak celého národa, tak i v duši jedince.

Jednou z novějších prací M. Illjenka je divadelní hra „Psice“ („“, 2006).

Tato hra představuje velice zajímavý materiál, který umožňuje lépe pochopit ukrajinskou mentalitu a rovněž ukrajinskou minulost a její současnost. Jedním z nejosudovějších historických mezníků pro Ukrajinu byla 2. světová válka – a o tom všem a ještě o mnohém jiném, neméně důležitém, je právě analyzovaná hra.